

เพื่อความ
ปติยินดี
จะมีแก่ท่าน

บทนำ

เมื่อประมาณ 2000 ปีที่แล้ว พระเยซูและเหล่าสาวกของพระองค์ได้พูดคุยกันเกี่ยวกับข่าวลือที่กำลังเป็นกระแสโด่งดัง ณ เวลานั้น พระองค์ตรัสถามพวกเขาว่า “คนทั่วไปพูดกันว่า บุตรมนุษย์เป็นใคร?” พวกสาวกตอบพระองค์ด้วยคำตอบที่พวกเขาได้ยินมาจากคนทั่วไป แต่แล้วพระเยซูทรงเปลี่ยนจากข้อมูลที่ได้รับไปเป็นคำถามส่วนตัว พระองค์มองมาที่พวกเขาและถามว่า “แล้วพวกท่านว่าเราเป็นใคร?”

เป็นเรื่องง่ายที่จะตอบคำถามที่ว่า “คนทั่วไปพูดกันว่าอย่างไร” แต่จะมีบางครั้งที่เราจะต้องเผชิญกับคำถามของพระเยซูด้วยตัวเราเอง คือ “เราพูดว่าพระองค์เป็นใคร”

คำตอบทั่วไปที่พบบมากที่สุด คือ พระเยซูทรงเป็นครูสอนศีลธรรมผู้ยิ่งใหญ่ อาจารย์ผู้เป็นแบบอย่างที่ดี และนักปราชญ์ผู้มีจิตใจเมตตาสงสาร แต่ ซี. เอส. ลูว์อิส นักเขียนชาวอังกฤษ ผู้เขียนหนังสือชื่อ *The Lion, the Witch, and the Wardrobe* หรือ *ตู้พิศวง* (หนังสือเล่มแรกในชุดหนังสืออภินิหารตำนานแห่งนาร์เนีย—ผู้แปล) ยืนยันว่าการพูดเช่นนั้น ไม่อาจถูกนำมาพิจารณาได้:

ผมพยายามที่จะปกป้องผู้คนจากความเกลียดชังของพวกเขาที่มีจะพูดเกี่ยวกับพระองค์แบบนี้: “ฉันพร้อมที่จะยอมรับพระเยซูในฐานะอาจารย์สอนศีลธรรมผู้ยิ่งใหญ่ แต่ฉันไม่สามารถยอมรับคำกล่าวอ้างของพระองค์ที่ว่าทรงเป็นพระเจ้าได้” นั่นเป็นสิ่งหนึ่งที่เราไม่ควรพูดเลย ชายที่เป็นเพียงมนุษย์และพูดในสิ่งที่พระเยซูพูด คงจะไม่ใช่อาจารย์สอนศีลธรรมที่ยิ่งใหญ่เท่าไรนัก เขาอาจจะเป็นคนบ้าวิกลจริต—ในระดับเดียวกันกับคนที่พูดว่าตัวเองเป็นไขเถา—หรือไม่ก็อาจจะเป็นปีศาจชั่วร้ายแห่งยมมรกต คุณจะต้องตัดสินใจให้ตัวชายผู้นี้ เป็นพระบุตรของพระเจ้าหรือเป็นคนบ้าวิกลจริต หรืออาจเป็นอะไรที่ยิ่งกว่านั้น คุณอาจ

ทำกับพระองค์เหมือนเป็นคนโง่ คุณอาจถ่มน้ำลายใส่พระองค์ และคุณอาจฆ่าพระองค์เหมือนอย่างปีศาจร้าย หรือคุณอาจล้มลงแทบเท้าพระองค์ และเรียกพระองค์ว่าเป็นองค์เจ้านายและพระเจ้า แต่ขออย่าให้เราพูดเรื่องไร้สาระที่ว่า พระองค์เป็นมนุษย์ที่เป็นแค่ครูสอนศาสนาหรือศาสดาผู้ยิ่งใหญ่ พระองค์ไม่เคยปล่อยให้เราเข้าใจอย่างนั้น พระองค์ไม่เคยตั้งใจให้เป็นเช่นนั้นเลย

คำถามที่ว่า “คุณพูดว่าพระองค์เป็นใคร?” เป็นคำถามที่สำคัญที่สุดที่เราควรถามตัวเอง และค้นหาคำตอบ หนังสือเล่มนี้ จอห์น ไฟเฟอร์ ได้ตอบคำถามทั่วไปที่พบมากที่สุดและสำคัญที่สุดเกี่ยวกับพระเยซู เช่น พระองค์คือใคร ทำไมพระองค์จึงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ สิ่งที่พระองค์ทำสำเร็จแล้วคืออะไร และทำไมเราต้องสนใจด้วย

หากคุณเป็นคนหนึ่งที่มีคำถามเหล่านี้ และต้องการที่จะค้นหาคำตอบ—ไม่ใช่ตามความคิดและทฤษฎีต่าง ๆ ของตัวเอง แต่ตามพระวจนะของพระเจ้า—เราขอเชิญชวนคุณ มาร่วมหาคำตอบไปด้วยกันกับเรา เพื่อความปิติยินดีจะมีแก่คุณ

ทำไมพระเยซู
ต้องสิ้นพระชนม์

“พระเจ้าได้ทรงตั้งพระเยซูไว้ให้เป็น [ที่ปล้ำพระองค์] โดยพระโลหิตของพระองค์ ความเชื่อจึงได้ผล ทั้งนี้เพื่อแสดงให้เห็นความชอบธรรมของพระเจ้า ในการที่พระองค์ได้ทรงอดกลั้นพระทัย และทรงยกบาปที่ได้ทำไปแล้วนั้น”

(โรม 3:25)

“ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา เพื่อเป็น [ผู้ปล้ำพระองค์] ของเรา”

(1 ยอห์น 4:10)

“พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นการสาปแช่งแห่งธรรมบัญญัติ
โดยการทรงถูกสาปแช่งเพื่อเรา”

(กาลาเทีย 3:13)

หากพระเจ้าไม่ทรงยุติธรรม พระองค์ก็คงไม่ปล่อยให้พระบุตรองค์เดียวของพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ และถ้าพระเจ้าไม่ทรงรัก พระองค์ก็คงจะไม่ยินยอมให้พระบุตรของพระองค์ต้องทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ แต่เพราะพระองค์ทรงยุติธรรมและทรงรัก ด้วยเหตุนี้ ความรักของพระองค์จึงยินยอมสนองตามข้อเรียกร้องของความยุติธรรมของพระองค์

กฎบัญญัติของพระองค์เรียกร้องว่า “ท่านจงรักพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านด้วยสุดจิตสุดใจ และสุดกำลังของท่าน” (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:5) แต่เราทุกคนล้วนแต่รักสิ่งอื่นมากกว่า

รักพระองค์ นี่คือการบาป บาปคือการไม่ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าโดยการเลือกสิ่งอื่นแทนพระองค์ และเชื่อฟังกระทำตามสิ่งเหล่านี้ ฉะนั้นแล้ว พระคัมภีร์จึงกล่าวว่า “เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23) เราสรรเสริญถวายเกียรติให้กับสิ่งที่เราชื่นชอบที่สุด ซึ่งนั่นไม่ใช่พระเจ้า

ดังนั้น บาปจึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย เพราะบาปไม่ได้ต่อต้านพระเจ้าผู้ทรงเล็กน้อย ขนาดความร้ายแรงของการหมิ่นประมาทนั้น ใหญ่หลวงและร้ายแรงพอ ๆ กับศักดิ์ศรีของผู้ที่บาปดูถูก คือ พระเจ้าผู้ทรงสร้างจักรวาลที่ควรค่าแก่การเคารพนับถือ สรรเสริญ และคู่ควรกับความรักดีอย่างหาที่สุดมิได้ ดังนั้น การไม่รักพระองค์จึงไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยเลย แต่เป็นการกบฏต่อพระเจ้า มันคือการหมิ่นประมาทพระเจ้าและทำลายความสุขของมนุษย์

เพราะพระเจ้าทรงยุติธรรม พระองค์จึงไม่ได้กวาดอาชญากรรมเหล่านี้ซ่อนไว้ได้พระมของจักรวาล แต่ทรงสำแดงพระพิโรธอันบริสุทธิ์ของพระองค์ต่ออาชญากรรมเหล่านั้น พวกเขาสมควรได้รับการลงโทษ และพระองค์ทรงเปิดเผยไว้อย่างชัดเจนในโรม 6:23 ว่า “เพราะว่าค่าจ้างของบาปคือ ความตาย” “ชีวิตใดที่ทำบาปก็จะต้องตาย” (เอเสเคียล 18:4)

มีคำสาปแช่งอันบริสุทธิ์สำหรับบาปทั้งปวง ถ้าพระเจ้าไม่ลงโทษบาป นั่นก็จะเป็นการกระทำที่ไม่ยุติธรรม พระเกียรติของพระเจ้านี้ก็จะเสื่อมทรมลง คำโกหกจะครอบงำแก่นแท้ของความเป็นจริง ดังนั้น พระเจ้าจึงตรัสว่า “ทุกคนที่ไม่ได้ประพฤติตามข้อความทุกข้อที่เขียนไว้ในหนังสือธรรมบัญญัติก็ถูกสาปแช่ง” (กาลาเทีย 3:10; เฉลยธรรมบัญญัติ 27:26)

แต่ความรักของพระเจ้าไม่ได้นิ่งเฉยกับคำสาปแช่งที่มีอยู่เหนือมนุษย์คนบาปทั้งหลาย พระองค์ไม่ได้พอพระทัยที่จะสำแดงพระพิโรธของพระองค์ แม้ว่าพระพิโรธนั้นจะบริสุทธิ์แค่ไหนก็ตาม ด้วยเหตุนี้ พระเจ้าจึงส่งพระบุตรของพระองค์ลงมา เพื่อรับพระพิโรธและแบกรับ

คำสาปแช่งของพระองค์แทนทุกคนที่เชื่อและวางใจพระองค์ “พระคริสต์ทรงไถ่เราให้พ้นการสาปแช่งแห่งธรรมบัญญัติ โดยการทรงถูกสาปแช่งเพื่อเรา” (กาลาเทีย 3:13)

นี่คือความหมายของคำว่า “ลบล้างพระอาชญา” ในข้อความที่กล่าวอ้างไว้ในหน้า 10 คำว่า “ลบล้างพระอาชญา” เป็นการกล่าวถึงการลบล้างหรือการกำจัดพระพิโรธของพระเจ้าออกไปโดยทรงจัดเตรียมผู้ที่มารับแทน พระเจ้าได้จัดเตรียมผู้ที่มารับแทนโดยพระองค์เอง พระเยซูคริสต์ผู้เข้ามารับแทนไม่ได้แค่เพียงยกเลิกพระพิโรธของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงรับเอาและหันเหพระพิโรธของพระเจ้าไปจากเราไว้ที่ตัวพระองค์แทน พระพิโรธของพระเจ้านั้นยุติธรรม และพระพิโรธนั้นถูกขจัดหมดสิ้นไปแล้วอย่างไม่มีวันหวนกลับคืนมา

ขออย่าให้เราล้อเล่นกับพระเจ้าหรือมองว่าความรักของพระองค์เป็นสิ่งที่เล็กน้อย ไม่สำคัญ เราจะไม่หลงทางอัศจรรย์ใจในความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราได้เลย จนกว่าเราจะตระหนักถึงความร้ายแรงของบาปและพระพิโรธอันยุติธรรมของพระองค์ที่มีต่อเรา แต่เมื่อโดยพระคุณแล้ว เราถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมาพร้อมกับความไม่คู่ควรของเรา ดังนั้น จงมองไปที่การทนทุกข์ทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ และกล่าวว่า “ความรักที่ข้าพเจ้าพูดถึงนี้ไม่ใช่ที่เรารักพระเจ้า แต่ที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา เพื่อเป็น [ผู้ลบล้างพระอาชญา] ของเรา” (1 ยอห์น 4:10)

พระเจ้าทรงรักฉัน
ได้อย่างไร

“ในพระเยซูนั้น เราได้รับการไถ่โดยพระโลหิตของพระองค์ คือได้รับการยกโทษ
จากการละเมิดโดยพระคุณอันอุดมของพระเจ้า”

(เอเฟซัส 1:7)

“พระเจ้าทรงรักโลกดังนี้ คือได้ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์
เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศ แต่มีชีวิตนิรันดร์”

(ยอห์น 3:16)

“อันที่จริง มีน้อยคนนักจะยอมตายเพื่อคนชอบธรรม แต่บางทีจะมีคนยอมตาย
เพื่อคนดีก็ได้ แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็น
คนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา”

(โรม 5:7-8)

ขนาดความรักของพระเจ้าที่มีให้แก่เราสามารถวัดได้จากสองสิ่ง สิ่งแรกคือ ระดับของการ
เสียสละที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อช่วยเราให้รอดจากโทษของบาปของเรา อีกสิ่งหนึ่งก็
คือ ระดับของความไม่คู่ควรของเราเมื่อพระองค์ทรงช่วยเราให้รอด

เราสามารถได้ยินขนาดของการเสียสละของพระองค์ได้ในประโยคนี้ “พระเจ้า...ได้
ประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์” (ยอห์น 3:16) และเรายังได้ยินในคำว่า “พระคริสต์”
อีกด้วย ชื่อนี้มาจากรากศัพท์คำในภาษากรีก คริสตอส “Christos” หรือ “ผู้ที่ได้รับการเจิมไว้”
หรือ “พระเมสสิยาห์” คำนี้เป็นคำที่แสดงถึงสง่าราศีอันยิ่งใหญ่ พระเมสสิยาห์จะทรงเป็น

กษัตริย์ของอิสราเอล พระองค์จะทรงมีชัยชนะเหนือโรมและนำสันติสุขและความปลอดภัยมาสู่อิสราเอล ซึ่งสรุปได้ว่า ผู้ที่พระเจ้าทรงส่งมาเพื่อช่วยคนบาปให้รอดนั้น คือพระบุตรของพระองค์เอง เป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ และเป็นกษัตริย์ที่ได้รับการเจิมไว้ของอิสราเอล—ซึ่งแท้จริงแล้ว พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ของคนทั้งโลก (อิสยาห์ 9:6-7)

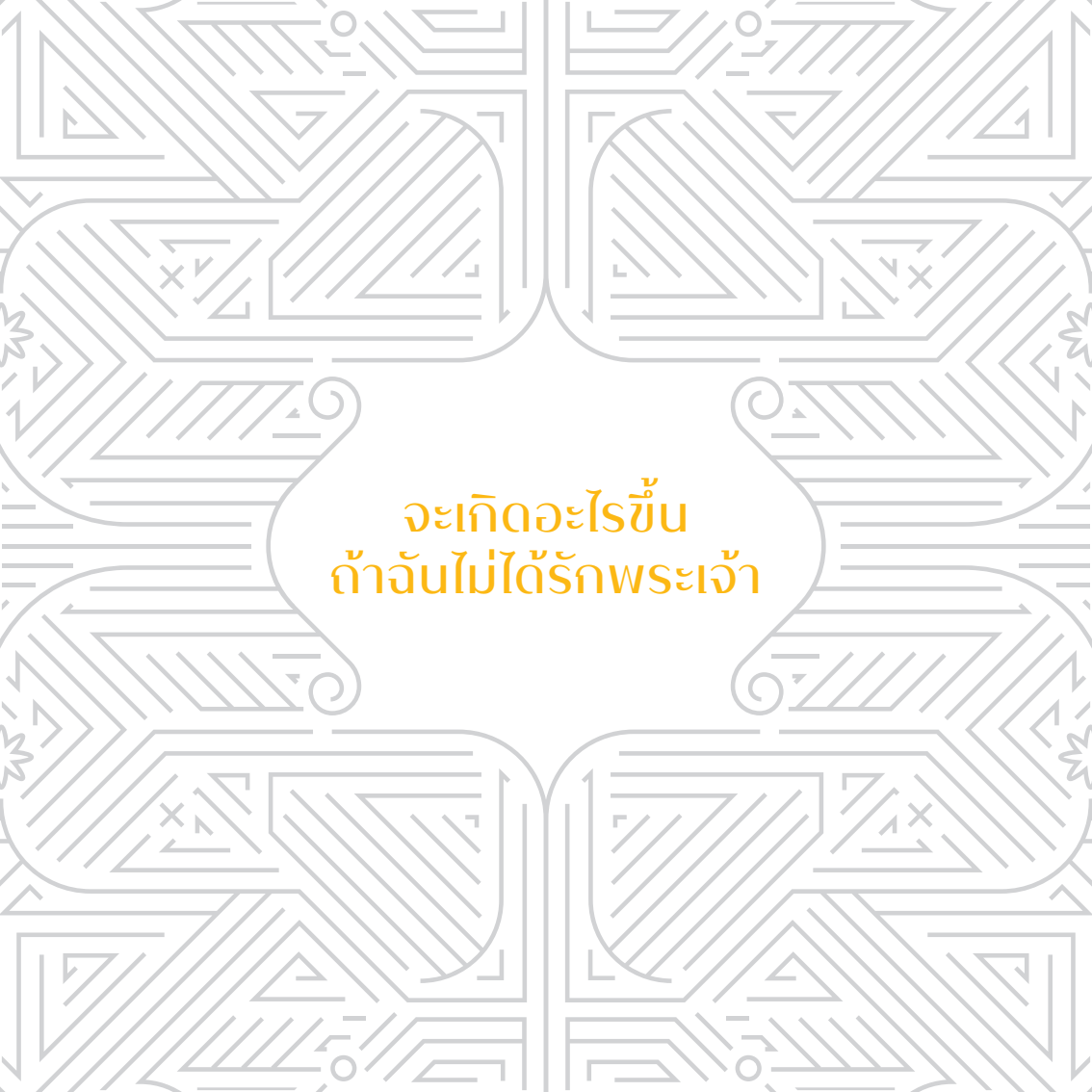
เมื่อเราพิจารณาถึงการตายอันน่าสยดสยองโดยการถูกตรึงบนไม้กางเขนที่พระคริสต์ทรงทนทุกข์ทรมานนั้น เราก็จะเห็นได้อย่างชัดเจนว่า เครื่องบูชาที่พระบิดาและพระบุตรทรงกระทำนั้นยิ่งใหญ่เกินกว่าจะบรรยายได้ (แม้กระทั่งไม่มีที่สิ้นสุด) เมื่อคุณพิจารณาระยะทางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ แต่พระเจ้ายิ่งเลือกที่จะเสียสละครั้งนี้เพื่อช่วยเราให้รอด

ขนาดของความรักที่พระองค์ทรงมีต่อเราจะเพิ่มขึ้น เมื่อเราพิจารณาถึงความไม่คู่ควรของเรา “บางทีจะมีคนยอมตายเพื่อคนดีก็ได้ แต่พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์แก่เรา คือขณะที่เรายังเป็นคนบาปอยู่นั้น พระคริสต์สิ้นพระชนม์เพื่อเรา” (โรม 5:7-8) เราสมควรได้รับการลงโทษจากพระเจ้า ไม่ใช่การสละพระชนม์ชีพของพระองค์

ผมเคยได้ยินบางคนพูดว่า “พระเจ้าไม่ได้ตายเพื่อคน ดังนั้น พระองค์จึงตอบสนองต่อคุณค่าของเราในฐานะมนุษย์” ซึ่งนี่เป็นการกลับตาลปัตรพระคุณของพระเจ้า เราทั้งหลายแย่งกันกว่ากันเหล่านั้นเสียอีก กบไม่ได้ทำบาป พวกมันไม่ได้กบฏและปฏิบัติต่อพระเจ้าด้วยการดูหมิ่นพระองค์ว่าไม่สำคัญในชีวิตของพวกเขา ที่พระเจ้าไม่ได้ตายเพื่อคน ก็เพราะพวกมันไม่ได้ชั่วร้ายมากพอ เราต่างหากที่เป็นคนชั่วร้าย หน้บาปของเรามีมากมายจนมีเพียงการเสียสละพระชนม์ชีพของพระเจ้าเท่านั้นที่จะสามารถชำระหน้บาปของเราได้

การสละพระชนม์ชีพของพระองค์เพื่อเรามีเพียงคำอธิบายเดียวเท่านั้น ไม่ใช่เพราะเราสมควรได้รับ แต่เพราะ “พระคุณอันอุดมของพระองค์” (เอเฟซัส 1:7) ทุกสิ่งทุกอย่างนั้น

เป็นการให้โดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งมันไม่ใช่การตอบสนองของพระเจ้าต่อคุณค่าของเรา แต่เป็นคุณค่าอันเหลือล้นที่ไม่มีสิ้นสุดของพระองค์ แท้จริงแล้ว นี่แหละคือความรักของพระเจ้าที่มีอยู่ในท้ายที่สุด: ความปรารถนาต้องการที่จะนำพาคณบาปที่ไม่คู่ควร มารับสิ่งที่จะทำให้เรามีความสุขที่สุดตลอดไปด้วยการจ่ายราคาอย่างมหาศาล นั่นคือ ความมั่งคั่งอันไม่มีที่สิ้นสุดของพระองค์

จะเกิดอะไรขึ้น
ถ้าฉันไม่ได้รักพระเจ้า

**“คนที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ คนที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะไม่ได้เห็นชีวิต
แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา”**

(ยอห์น 3:36)

**“และคนเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิรันดร์
แต่บรรดาคนชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์”**

(มัทธิว 25:46)

**“คนเหล่านั้นจะได้รับโทษ อันเป็นความพินาศนิรันดร์และพรากจากพระพักตร์
ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจากพระสิริแห่งพระกำลังของพระองค์”**

(2 เธสะโลนิกา 1:9)

ในช่วงเวลาที่มีความสุขที่สุดในชีวิต เราก็คงไม่อยากตาย ความปรารถนาอยากตาย
จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเรามีความทุกข์ทรมานที่ดูเหมือนจะทนไม่ไหวเท่านั้น สิ่งที่เราต้องการ
จริงๆ ในช่วงเวลานั้นไม่ใช่ความตาย แต่เป็นการบรรเทาทุกข์ เราต่างก็อยากได้ช่วงเวลาดีๆ
ในชีวิตกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง เราต่างก็อยากให้ความเจ็บปวดหายไป เราต่างก็อยากให้คนที่
เรารักฟื้นขึ้นมาจากหลุมศพ เราต่างต้องการชีวิตและความสุข

เมื่อเรามองความตายเป็นเรื่องที่น่าหลงใหลในฐานะจุดสูงสุดของชีวิตที่ดีมีความสุข
เราก็กำลังล้อเล่นกับตัวเอง ความตายคือศัตรูตัวฉกาจ ความตายพรางเราไปจากความสุขอันแสน
อัศจรรย์ทั้งสิ้นในโลกนี้ เราจะเรียกความตายว่าเป็นสิ่งที่หอมหวาน ก็ต่อเมื่อมันเป็นสิ่งที่เล็กน้อย

กว่าความชั่วร้ายเท่านั้น เพชฌฆาตที่ก่อรัฐประหารพระคุณในความทุกข์ยากของเรานั้น ไม่ใช่ผู้ที่เติมเต็มความปรารถนา แต่เป็นผู้จบความหวังของเรา ความปรารถนาของจิตใญ่มนุษย์คือการมีชีวิตอยู่และมีความสุข

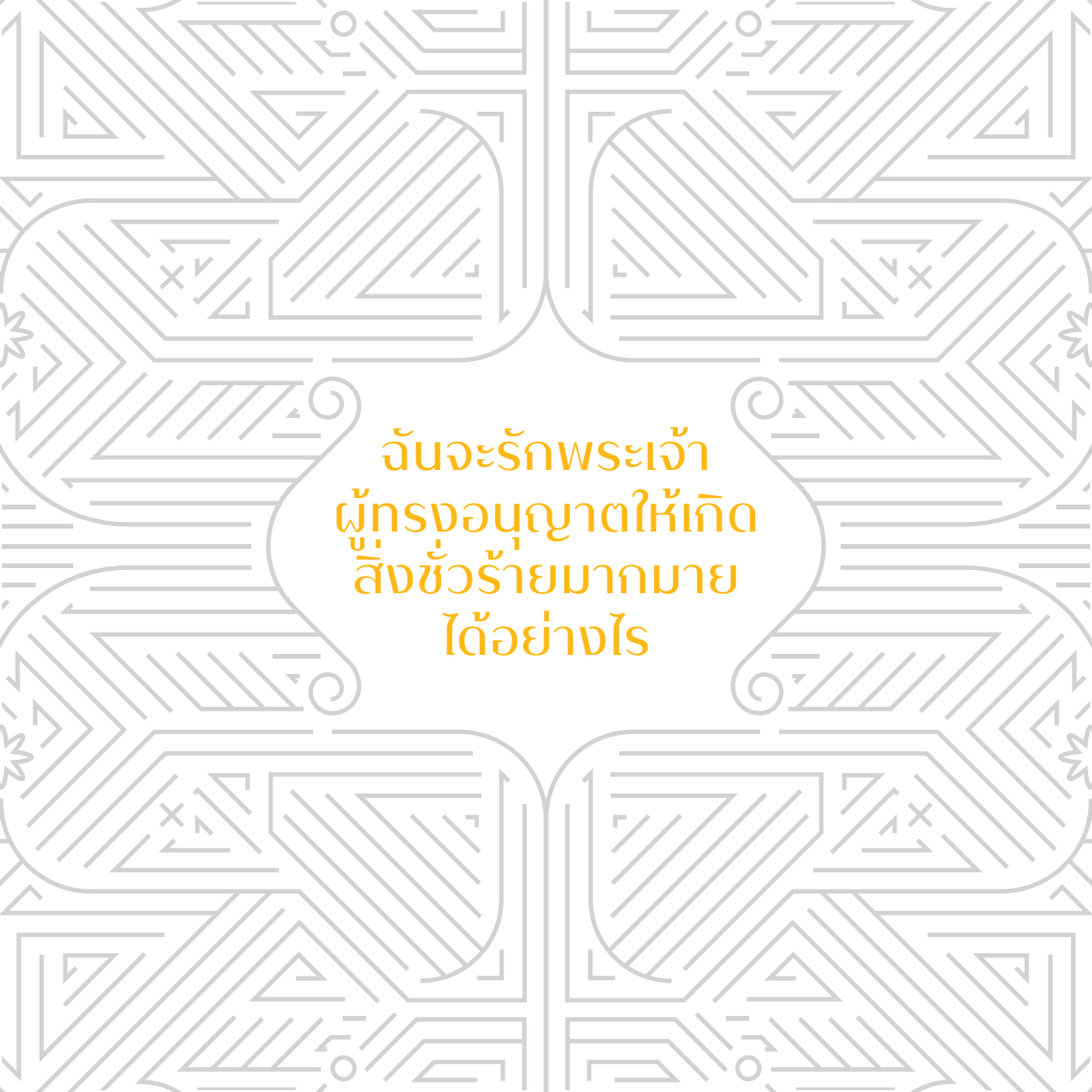
พระเจ้าทรงสร้างเรามาแบบนั้น “พระองค์ทรงบรรจุนิรันดร์กาลไว้ในจิตใญ่มนุษย์” (ปัญญาจารย์ 3:11) เราถูกสร้างขึ้นตามพระฉายาของพระเจ้า พระเจ้าทรงรักชีวิต และพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่ตลอดนิรันดร์ เราถูกพระองค์สร้างมาให้มีชีวิตอยู่ตลอดนิรันดร์ และมันจะเป็นไปอย่างนั้น สิ่งที่ต้องห้ามกับชีวิตนิรันดร์ไม่ใช่การดับสูญ แต่คือนรก พระเยซูตรัสถึงเรื่องนี้มากยิ่งขึ้นกว่าใครๆ และพระองค์ตรัสอย่างชัดเจนว่า ผลลัพธ์ของการปฏิเสธชีวิตนิรันดร์ที่พระองค์เสนอให้ นั้น จะไม่ใช่การดับสูญ แต่จะเป็นการตกอยู่ในความทุกข์ทรมานแห่งพระพิโรธของพระเจ้า “คนที่วางใจในพระบุตรก็มีชีวิตนิรันดร์ คนที่ไม่เชื่อฟังพระบุตรก็จะได้ไม่เห็นชีวิต แต่พระพิโรธของพระเจ้าตกอยู่กับเขา” (ยอห์น 3:36)

ความทุกข์ทรมานนี้เป็นสิ่งที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ พระเยซูตรัสว่า “คนเหล่านี้จะต้องออกไปรับโทษอยู่เป็นนิรันดร์ แต่บรรดาคนชอบธรรมจะเข้าสู่ชีวิตนิรันดร์” (มัทธิว 25:46) นี่เป็นความจริงที่ไม่อาจกล่าวเป็นคำพูดได้ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นถึงความชั่วร้ายอันไม่มีที่สิ้นสุดของการปฏิบัติต่อพระเจ้าด้วยความไม่สนใจหรือหมิ่นประมาท ดังนั้น พระเยซูจึงทรงเตือนว่า “ถ้าตาของท่านทำให้ท่านหลงผิด จงควักออกทิ้งเสีย การที่จะเข้าในแผ่นดินของพระเจ้าด้วยตาข้างเดียวยังดีกว่ามีตาสองข้างแต่ต้องถูกทิ้งลงนรก ซึ่งเป็นที่ตัวหนอนไม่เคยตายและไฟไม่เคยดับเลย” (มาระโก 9:47-48)

ดังนั้น ชีวิตนิรันดร์จึงไม่ใช่การยึดชีวิตนี้ออกไปให้ยืนยาวขึ้นโดยผสมรวมเข้ากับความเจ็บปวดและความปีติยินดี นรกเป็นผลลัพธ์ที่เลวร้ายที่สุดของชีวิตนี้เช่นไร “ชีวิตนิรันดร์”

ก็เป็นผลลัพธ์ที่ดีที่สุดของชีวิตนี้เช่นนั้น ชีวิตนิรันดร์เป็นความสุขสูงสุด และมีแต่จะเพิ่มความสุขมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยที่บาปและความโศกเศร้าทั้งสิ้นนั้นจะหมดไป ความชั่วร้ายและภัยอันตรายทั้งสิ้นที่อยู่ในสิ่งทรงสร้างที่ล้มลงในบาปนี้จะถูกทำลายไป ทุกสิ่งที่ดี (ทุกสิ่งที่จะนำมาซึ่งความจริงและความสุขที่ยั่งยืน) จะถูกเก็บรักษา ถูกชำระให้บริสุทธิ์ และจะทวีความเข้มข้นมากขึ้น

เราจะได้รับการเปลี่ยนแปลง เพื่อที่เราจะสามารถพบหลายมิติแห่งความสุขที่เราไม่อาจคิดได้ในชีวิตนี้ ดังที่มีเขียนไว้ว่า “สิ่งที่ตาไม่เห็น หูไม่ได้ยิน และสิ่งที่ใจมนุษย์คิดไม่ถึง คือสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้สำหรับคนทั้งหลายที่รักพระองค์” (1 โครินธ์ 2:9) นี่เป็นความจริงในทุกช่วงขณะของชีวิตทั้งในตอนนี้อย่างตลอดไป คือสำหรับผู้วางใจในพระคริสต์ สิ่งที่ดีที่สุดนั้นยังคงมาไม่ถึง แต่วันหนึ่งเราจะได้เห็นพระสิริของพระเจ้าที่ทำให้เราพึงพอใจทั้งสิ้น “และนี่แหละคือชีวิตนิรันดร์ คือการที่พวกเขารู้จักพระองค์ ผู้ทรงเป็นพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียว และรู้จักพระเยซูคริสต์ที่พระองค์ทรงใช้มา” (ยอห์น 17:3) ด้วยเหตุนี้เอง พระคริสต์จึงทรงทนทุกข์ทรมานและสิ้นพระชนม์ เราจะไม่โอ้อวดพระองค์เป็นสมบัติอันล้ำค่าที่สุดของเราและมีชีวิตอยู่ต่อไปหรือ?

ฉันจะรักพระเจ้า
ผู้ทรงอนุญาตให้เกิด
สิ่งชั่วร้ายมากมาย
ได้อย่างไร

“พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดี”

(ปฐมกาล 50:20)

**“ความจริงในเมืองนี้ ทั้งเฮโรด และปอนทัสปีลาตกับพวกต่างชาติและชนชาติ
อิสราเอล ร่วมชุมนุมกันต่อสู่พระเยซูผู้รับใช้บริสุทธิ์ของพระองค์ซึ่งทรงเจิมไว้แล้ว
พวกเขาทำสิ่งสารพัดตามที่พระหัตถ์และพระดำริของพระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า”**

(กิจการ 4:27-28)

“สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของพระยาห์เวห์พระเจ้าของเราทั้งหลาย”

(เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29)

สี่ที่ลึกซึ้งที่สุดที่เราสามารถพูดเกี่ยวกับความทุกข์ยากและความชั่วร้ายได้ก็คือ ในพระเยซู
คริสต์นั้น พระเจ้าทรงเข้าไปในความทุกข์ยากและความชั่วร้าย และพระองค์ทรงเปลี่ยน
สิ่งเหล่านั้นให้กลายเป็นสิ่งที่ดี แหล่งกำเนิดของความชั่วร้ายถูกปกคลุมอยู่ในความลึกลับ
“เจตจำนงเสรี” เป็นเพียงสิ่งหนึ่งในความลึกลับเท่านั้น ซึ่งคำนี้ไม่ได้อธิบายว่า ทำไมมนุษย์ที่
ได้รับการทรงสร้างมาอย่างสมบูรณ์แบบถึงเลือกที่จะทำบาป อีกสิ่งหนึ่งของความลึกลับนี้ก็คือ
“อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้า” เท่าที่เป็นความจริงและเป็นไปตามพระคัมภีร์อย่างที่เป็นอยู่
อำนาจอธิปไตยสูงสุดของพระเจ้ายังมีคำถามที่ไม่สามารถตอบได้อีกด้วย พระคัมภีร์ไม่ได้พา
เราไปไกลเท่าที่เราต้องการจะไป พระคัมภีร์เพียงแต่บอกว่า “สิ่งลี้ลับทั้งปวงเป็นของ...พระเจ้า”
(เฉลยธรรมบัญญัติ 29:29)

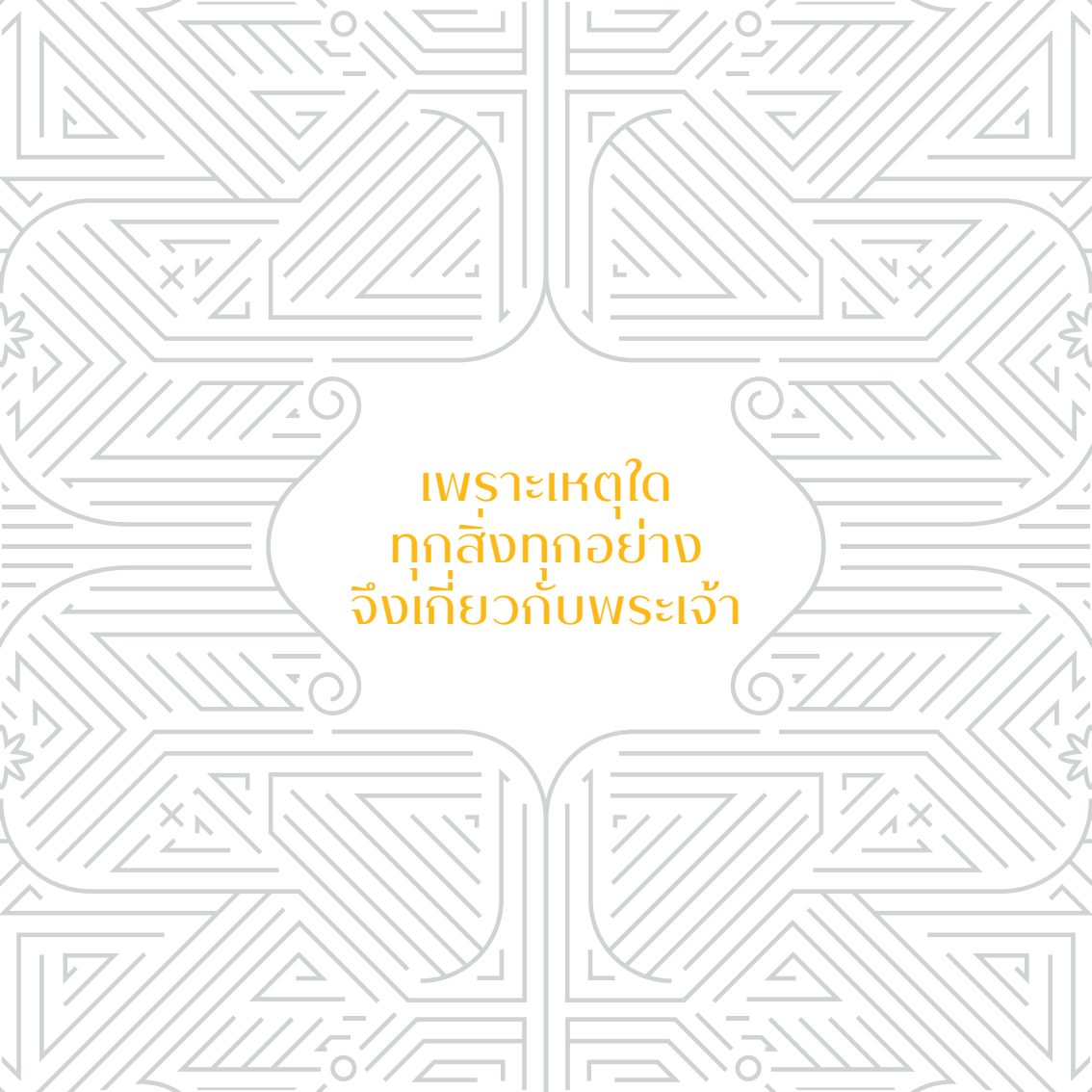
หัวใจหลักของพระคัมภีร์และคริสต์ศาสนาไม่ใช่คำอธิบายว่าความชั่วร้ายมาจากที่ไหน แต่เป็นการแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงเข้าไปในความชั่วร้ายอย่างไร และทรงเปลี่ยนความชั่วร้ายให้กลายเป็นสิ่งที่ตรงกันข้าม นั่นคือ ความชอบธรรมและความปิติยินดีตลอดนิรันดร์ เรื่องราวที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ชี้ว่าจะเกิดขึ้นกับพระเมสสิยาห์แบบนั้นด้วย โยเซฟบุตรของยาโคบถูกขายเป็นทาสในอียิปต์ ดูเหมือนเขาจะถูกทอดทิ้งมาแล้วประมาณ 17 ปี แต่พระเจ้าทรงอยู่ในทุกสิ่งที่เกิดขึ้น พระองค์ทรงทำให้เขาเป็นผู้ปกครองในอียิปต์ เพื่อว่าเมื่อเกิดการกันดารอาหารครั้งใหญ่ เขาจะสามารถช่วยคนที่ขายเขาได้ เรื่องราวนี้ถูกสรุปไว้ในประโยคเดียวที่โยเซฟกล่าวกับพวกพี่ชายของเขาว่า “พวกท่านคิดร้ายต่อเรากิจจริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดี” (ปฐมกาล 50:20) สิ่งหนึ่งที่เป็นเงาของพระเยซูคริสต์ก็คือ การถูกทอดทิ้ง เพื่อช่วยให้รอด

หรือพิจารณาเชื้อสายของพระคริสต์ ครั้งหนึ่งพระเจ้าทรงเคยเป็นกษัตริย์พระองค์เดียวของอิสราเอล แต่ประชาชนต่างกบฏและขอกษัตริย์ที่เป็นมนุษย์ พวกเขากล่าวว่า “เราไม่ยอมเราจะต้องมีพระราชปกครองเรา” (1 ซามูเอล 8:19) ต่อมาพวกเขาก็สารภาพว่า “เพราะเราได้เพิ่มความชั่วร้ายนี้เข้ากับบาปทั้งสิ้นของพวกเรา คือการขอให้แต่งตั้งกษัตริย์เพื่อพวกเรา” (1 ซามูเอล 12:19) แต่พระเจ้าทรงอยู่ในทุกสิ่งเหล่านี้ พระองค์ทรงส่งพระคริสต์เข้ามาในโลกผ่านทางเชื้อสายของกษัตริย์เหล่านี้ พระองค์ทรงทำให้พระผู้ช่วยให้รอดผู้ทรงไม่มีบาปให้บาป เพื่อช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด

แต่สิ่งที่น่าอัศจรรย์ใจที่สุดก็คือ ความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมานเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดให้กับพระคริสต์ล่วงหน้าแล้ว เพื่อพระองค์จะมีชัยชนะเหนือความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมาน ทุกการกระทำของการทรยศและความโหดร้ายทารุณที่มีต่อพระเยซูเป็นบาปและชั่วร้าย แต่

พระเจ้าทรงอยู่ในทุกสิ่งเหล่านั้น พระคัมภีร์กล่าวว่า “พระเยซู...ทรงถูกมอบไว้ [ให้ถึงแก่ความตาย] ตามที่พระเจ้าทรงดำริแน่นอนและทรงทราบล่วงหน้า” (กิจการ 2:23) การถูกเขียนบนหลัง ถูกสวมมงกุฎหนามบนศีรษะ ถูกถ่มน้ำลายใส่ที่แก้ม ถูกตบเป็นรอยฟกช้ำบนใบหน้า ถูกตอกตะปูที่มือ ถูกหอกแทงที่ซี่ข้าง ถูกพวกผู้ปกครองเยาะเย้ย ถูกเพื่อนพ้องตัวเองทรยศ และถูกเหล่าสาวกทอดทิ้ง—ทุกสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลมาจากความบาป และทุกสิ่งถูกออกแบบมาแล้วโดยพระเจ้าเพื่อจะทำลายอำนาจของบาป “ทั้งเฮโรด และปอนทัสปีลาตกับพวกต่างชาติและชนชาติอิสราเอล...ทำสิ่งสารพัดตามที่พระหัตถ์และพระดำริของพระองค์ทรงกำหนดไว้ล่วงหน้า” (กิจการ 4:27-28)

ไม่มีบาปใดที่จะเลวร้ายไปกว่าการเกลียดชังและการประหารพระบุตรของพระเจ้า ไม่มี ความทุกข์ทรมานใดที่จะเลวร้ายไปกว่าความทุกข์ทรมานของพระคริสต์ และไม่มีใครที่จะเป็น ผู้บริสุทธิ์ไร้ความผิดมากไปกว่าพระองค์อีกแล้ว แต่ไม่ว่าจะอย่างไร พระเจ้าทรงอยู่ในทุกสิ่งทุกอย่าง พระคัมภีร์กล่าวว่า “[นี่]เป็นพระประสงค์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าที่จะบดขยี้เขา” (อิสยาห์ 53:10 TNCV) พระองค์ทรงมุ่งหมายที่จะทำลายความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมาน ด้วยความชั่วร้ายและความทุกข์ทรมาน พระคัมภีร์กล่าวว่า “ที่ท่านถูกเขียนดึกก็ทำให้เราได้รับการรักษา” (อิสยาห์ 53:5) นี่ไม่ใช่หรือ ที่เป็นการสำแดงว่าการทนทุกข์ทรมานของพระเยซู คริสต์นั้น เป็นวิธีที่พระเจ้าทรงแสดงให้เห็นว่า ไม่มีบาปใดและความชั่วร้ายใด ที่จะยิ่งใหญ่เกินไปจน (ในพระคริสต์) พระเจ้าไม่สามารถนำมาซึ่งความชอบธรรมและความปิติยินดีตลอด นิรันดร์จากการทนทุกข์ทรมานของพระองค์ได้? ความทุกข์ทรมานที่เราทั้งหลายได้ก่อขึ้น กลายเป็นความหวังแห่งความรอดของเรา พระเยซูตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า ขอทรงยกโทษ พวกเราเพราะเราไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” (ลูกา 23:34)

เพราะเหตุใด
ทุกสิ่งทุกอย่าง
จึงเกี่ยวกับพระเจ้า

**“พระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรม
เพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำ [พวกเรา] ไปถึงพระเจ้า”**

(1 เปโตร 3:18)

**“แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายซึ่งเมื่อก่อนอยู่ไกล
ได้เข้ามาใกล้โดยพระโลหิตของพระคริสต์”**

(เอเฟซัส 2:13)

**“แล้วข้าพระองค์จะไปยังแท่นบูชาของพระเจ้า ไปยังพระเจ้าผู้ทรง
เป็นความยินดีอย่างที่สุดของข้าพระองค์”**

(สดุดี 43:4)

เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างถูกพูดไปและจบสิ้นแล้ว พระเจ้าทรงเป็นข้าประเสริฐ ข้าประเสริฐ หมายถึง
“ข้าวดี” สิ่งสำคัญแรกของคริสต์ศาสนาไม่ใช่ศาสนาศาสตร์ แต่เป็นข้าวดี ซึ่งเป็นเหมือนกับ
เชลยในศึกสงครามที่ได้ยินข่าวสารจากวิทยุสื่อสารที่ถูกซ่อนเอาไว้ว่า ฝ่ายพันธมิตรมาถึงแล้ว
การช่วยกู้เป็นเพียงเรื่องของเวลาเท่านั้น แล้วพวกเขาก็สงสัยว่า เหตุใดเชลยศึกจึงพากัน
ดีอกดีใจ

แต่สิ่งที่ดีที่สุดของข้าวดีนี้คืออะไรกัน? ทุกสิ่งทุกอย่างนั้นจบลงในที่เดียวกัน นั่นคือ ที่
พระเจ้าพระองค์เอง ทุกถ้อยคำของข้าประเสริฐจะต้องเป็นการนำเราไปถึงพระองค์ มิฉะนั้น
มันก็จะไม่ใช่ข้าประเสริฐเลย ตัวอย่างเช่น “ความรอด” จะไม่เป็นข้าวดีเลย หากมันเป็นเพียง

การช่วยให้รอดจากนรกเท่านั้น แต่ไม่ใช่เพื่อพระเจ้า “การให้อภัย” จะไม่เป็นข่าวดีเลย หากมันเพียงแค่การช่วยบรรเทาความรู้สึกผิด แต่ไม่ได้เป็นหนทางไปสู่พระเจ้า “การถูกนับว่าเป็นผู้ชอบธรรม” จะไม่เป็นข่าวดีเลย หากมันเพียงทำให้เราเป็นที่ยอมรับตามกฎบัญญัติต่อพระเจ้า แต่ไม่ได้นำมาซึ่งการสามัคคีธรรมกับพระเจ้า “การไถ่บาป” จะไม่เป็นข่าวดีเลย หากมันเป็นเพียงการช่วยปลดปล่อยเราจากพันธนาการของบาป แต่ไม่ได้นำพาเราไปถึงพระเจ้า และ “การทรงรับเป็นบุตร” จะไม่เป็นข่าวดีเลย หากมันเพียงแต่ทำให้เราได้อยู่ในครอบครัวของพระบิดา แต่ไม่ได้อยู่ในอ้อมแขนของพระองค์

นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมาก หลายคนดูเหมือนจะเปิดใจรับเอาข่าวดีนี้ แต่ไม่เอาพระเจ้า ไม่มีหลักฐานที่มั่นใจว่าเรามีหัวใจใหม่เพียงเพราะเราต้องการหนีให้พ้นจากนรก เพราะมันเป็นความปรารถนาที่สมบูรณ์ตามธรรมชาติ ไม่ใช่ความปรารถนาที่เหนือธรรมชาติอะไร และมันไม่จำเป็นที่จะต้องมีความหัวใจใหม่เพื่อที่จะมีความต้องการที่จะได้รับการปลดปล่อยทางจิตใจของการให้อภัย หรือการลบล้างพระพิโรธของพระเจ้า หรือการได้รับมรดกในอาณาจักรของพระองค์ สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่เข้าใจได้โดยไม่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงชีวิตฝ่ายวิญญาณใดๆ คุณไม่จำเป็นต้องบังเกิดใหม่เพื่อที่จะมีใจปรารถนาสิ่งเหล่านี้ เพราะแม้แต่พวกมารซาตานก็ยังปรารถนาสิ่งเหล่านี้เช่นกัน

การมีความต้องการสิ่งเหล่านี้ไม่ผิด อันที่จริง มันเป็นความโง่เขลาที่ไม่ต้องการ แต่หลักฐานที่ว่าเราได้รับการเปลี่ยนแปลงแล้วนั้น คือว่าเราต้องการสิ่งเหล่านี้ก็เพราะว่าสิ่งเหล่านี้ทำให้เรามีความปีติยินดีของพระเจ้า นี่คือสิ่งที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่พระคริสต์ทรงตายเพื่อที่จะได้มันมา “พระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพื่อเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำ [พวกเรา] ไปถึงพระเจ้า” (1 เปโตร 3:18)

เหตุใดนี่จึงเป็นแก่นหลักของข่าวประเสริฐ? ก็เพราะเราถูกสร้างมาเพื่อให้มีความสุขอย่างครบบริบูรณ์ และมันคงนิรันดร์จากการได้เห็นและได้สัมผัสพระสิริของพระเจ้า หากความปีติยินดีที่สุดของเรามาจากบางสิ่งที่เล็กน้อยกว่าพระสิริของพระเจ้า เราก็เป็นคนที่บูชารูปเคารพ และไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ พระเจ้าทรงสร้างเราในลักษณะที่ว่า พระสิริของพระองค์จะถูกสำแดงออกมาผ่านทางความยินดีของเราในพระสิริของพระองค์ ข่าวประเสริฐของพระคริสต์คือข่าวดีที่พระเจ้าทรงยอมสละชีวิตของพระบุตรของพระองค์ และพระองค์ทรงกระทำทุกอย่างที่จำเป็นเพื่อทำให้เราหลงรัก พร้อมด้วยกับสิ่งที่จะทำให้เรามีความสุขตลอดนิรันดร์และมีแต่จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งนั่นก็คือ ตัวพระองค์เอง

เป็นเวลานานก่อนที่พระคริสต์จะเสด็จมาในโลก พระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์ว่าเป็นแหล่งแห่งความยินดีที่ครบบริบูรณ์และเป็นนิรันดร์ “พระองค์ทรงสำแดงวิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดีเปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์มีความเพลิดเพลินอยู่เป็นนิตย์” (สดุดี 16:11) จากนั้นพระองค์ทรงส่งพระคริสต์ลงมาเพื่อทนทุกข์ “เพื่อจะนำ [พวกเรา] ไปถึงพระเจ้า” นี่หมายความว่าพระองค์ทรงส่งพระคริสต์มาเพื่อนำเราไปสู่ความยินดีเปี่ยมล้นที่ลึกที่สุดและยาวนานที่สุดที่มนุษย์คนหนึ่งจะสามารถมีได้ ดังนั้น จงฟังคำเชื่อเชิญนี้: “จงหันกลับจากการเร่งสำราญชั่วครวในบาป” (ฮีบรู 11:25) และเชิญมาพบ “ความยินดีตลอดไป” เชิญมาหาพระคริสต์เถิด

สิ่งเหล่านี้มีความหมาย
อย่างไรสำหรับฉัน

**“ข้อความเหล่านี้ข้าพเจ้าเขียนถึงท่านทั้งหลายที่วางใจในพระนามของ
พระบุตรของพระเจ้า เพื่อให้ท่านรู้ว่าท่านมีชีวิตนิรันดร์”**

(1 ยอห์น 5:13)

**“ถ้าใครฟังคำของเราและวางใจผู้ทรงใช้เรามา คนนั้นก็จะมีชีวิตนิรันดร์
และไม่ถูกพิพากษา แต่ผ่านพ้นความตายไปสู่ชีวิตแล้ว”**

(ยอห์น 5:24)

**“จงกลับใจและหันมาหาพระเจ้า
เพื่อที่ว่าความผิดบาปของพวกท่านจะได้รับการลบล้าง”**

(กิจการ 3:19)

**“จงรักษาตัวให้อยู่ในความรักของพระเจ้า ขณะคอยให้พระเมตตาของพระเยซูคริสต์
องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา นำท่านไปสู่ชีวิตนิรันดร์”**

(ยูดา 1:21)

พระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อพระสิริของพระองค์

**“จงนำบุตรชายของเราจากแดนไกล และบุตรสาวของเราจากปลายแผ่นดินโลก...
ผู้ที่เราสร้างเพื่อพระสิริของเรา” (อิสยาห์ 43:6-7)**

พระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อส่องขยายความยิ่งใหญ่ของพระองค์ (ในแบบเดียวกันกับกล้องโทรทรรศน์ขยายดวงดาว) พระองค์ทรงสร้างเราเพื่อพระองค์จะได้สำแดงความดีงาม ความจริง ความมั่งคั่ง สติปัญญา และความยุติธรรมของพระองค์ การทรงสำแดงพระสิริของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มาจากความยินดีที่ลึกซึ้งที่สุดในทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็น นี่หมายความว่าพระเจ้าทรงได้รับคำสรรเสริญ และเราได้รับความปิติยินดี พระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อว่าพระองค์จะได้รับพระเกียรติสิริสูงสุดในเรา เมื่อเราพึงพอใจสูงสุดในพระองค์

มนุษย์ทุกคนควรมีชีวิตอยู่เพื่อพระสิริของพระเจ้า

“เพราะฉะนั้นเมื่อพวกท่านจะรับประทาน จะดื่ม หรือจะทำอะไรก็ตาม จงทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า” (1 โครินธ์ 10:31)

ถ้าพระเจ้าทรงสร้างเราเพื่อพระสิริของพระองค์เอง ก็เป็นที่ชัดเจนว่าเราควรมีชีวิตอยู่เพื่อพระสิริของพระองค์ หน้าที่ของเราถูกออกแบบมาโดยพระองค์ ดังนั้น สิ่งแรกที่เป็นข้อผูกมัดของเรา ก็คือ การแสดงถึงคุณค่าของพระเจ้าโดยการพึงพอใจกับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงเป็นสำหรับเรา นี่ก็โอเคแน่แท้แห่งความรักของพระเจ้า (มัทธิว 22:37) การวางใจพระองค์ (1 ยอห์น 5:3-4) และการขอบพระคุณพระองค์ (สดุดี 100:2-4) นี่คือการหาความสุขของคนที่ไม่เชื่อฟังอย่างแท้จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การรักผู้อื่น (โคโลสี 1:4-5)

เราทุกคนล้มเหลวในการถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างที่ควร

“เพราะว่าทุกคนทำบาป และเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23)

คำเขียนที่ว่า “เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” มีความหมายว่าอย่างไร? คำเขียนนี้หมายความว่าไม่มีใครในพวกเราเลย ที่วางใจและให้คุณค่าแด่พระเจ้าอย่างที่ควร เราไม่เคยพึงพอใจกับความยิ่งใหญ่ของพระองค์ และเราไม่ได้ดำเนินชีวิตในทางของพระองค์ เพราะเราได้แสวงหาความพึงพอใจในสิ่งอื่นแทน และทำเหมือนกันว่าสิ่งเหล่านี้มีคุณค่ามากกว่าพระเจ้า ซึ่งนี่แหละ คือแก่นแท้ของการบูชารูปเคารพ (โรม 1:21-23) ตั้งแต่ที่บาปเข้ามาในโลก เราทุกคนได้ต่อต้านอย่างรุนแรงต่อการที่จะมีพระเจ้าเป็นผู้ที่ความพึงพอใจสูงสุดของเราควรจะให้คุณค่า (เอเฟซัส 2:3) นี่เป็นความผิดที่น่ากลัวต่อความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า (เยเรมีย์ 2:12-13)

เราทุกคนอยู่ภายใต้การลงโทษที่ยุติธรรมของพระเจ้า

“ค่าจ้างของบาปคือความตาย...” (โรม 6:23)

เราทุกคนต่างถูกดูแคลนพระสิริของพระเจ้า อย่งไรนะหรือ? ก็โดยการเลือกสิ่งอื่นแทนที่จะเป็นพระองค์ โดยการขาดการขอบคุณหรือเห็นคุณค่า การไม่ไว้วางใจ และการไม่เชื่อฟังของเรา ดังนั้น พระเจ้าจึงทรงยุติธรรมในการปิดกั้นเราจากความปิติยินดีของพระสิริของพระเจ้าตลอดไป พระคัมภีร์กล่าวว่า “[พวกเขา]จะได้รับโทษ อันเป็นความพินาสนิรันดร์และพรากจากพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจากพระสิริแห่งพระกำลังของพระองค์” (2 เธสะโลนิกา 1:9)

คำว่า “นรก” ถูกใช้ในพันธสัญญาใหม่ถึงสิบสองครั้งด้วยกัน (โดยสิบเอ็ดครั้งถูกใช้โดยพระเยซูเอง) นรกไม่ใช่ตำนานที่ถูกสร้างขึ้นโดยนักเทศน์ที่หัดหู้และโกธรเคืองทั้งหลาย นรกเป็นคำเตือนอย่างเอาจริงเอาจังจากพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อช่วยคนบาปให้รอดจากคำแฆ้งสาปของบาป เราทั้งหลายละเลยนรกพร้อมกับความเสี่ยงที่สูงมากเลยทีเดียว หากพระคัมภีร์หยุดอยู่เพียงเท่านั้นในการวิเคราะห้สภาพของมนุษย์ เราจะต้องพบกับอนาคตที่สิ้นหวัง อย่างไรก็ตาม พระคัมภีร์ไม่ได้หยุดอยู่เพียงแค่นี้...

พระเจ้าทรงส่งพระเยซูพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ลงมา เพื่อประทานความปิติยินดีและชีวิตอันเป็นนิรันดร์

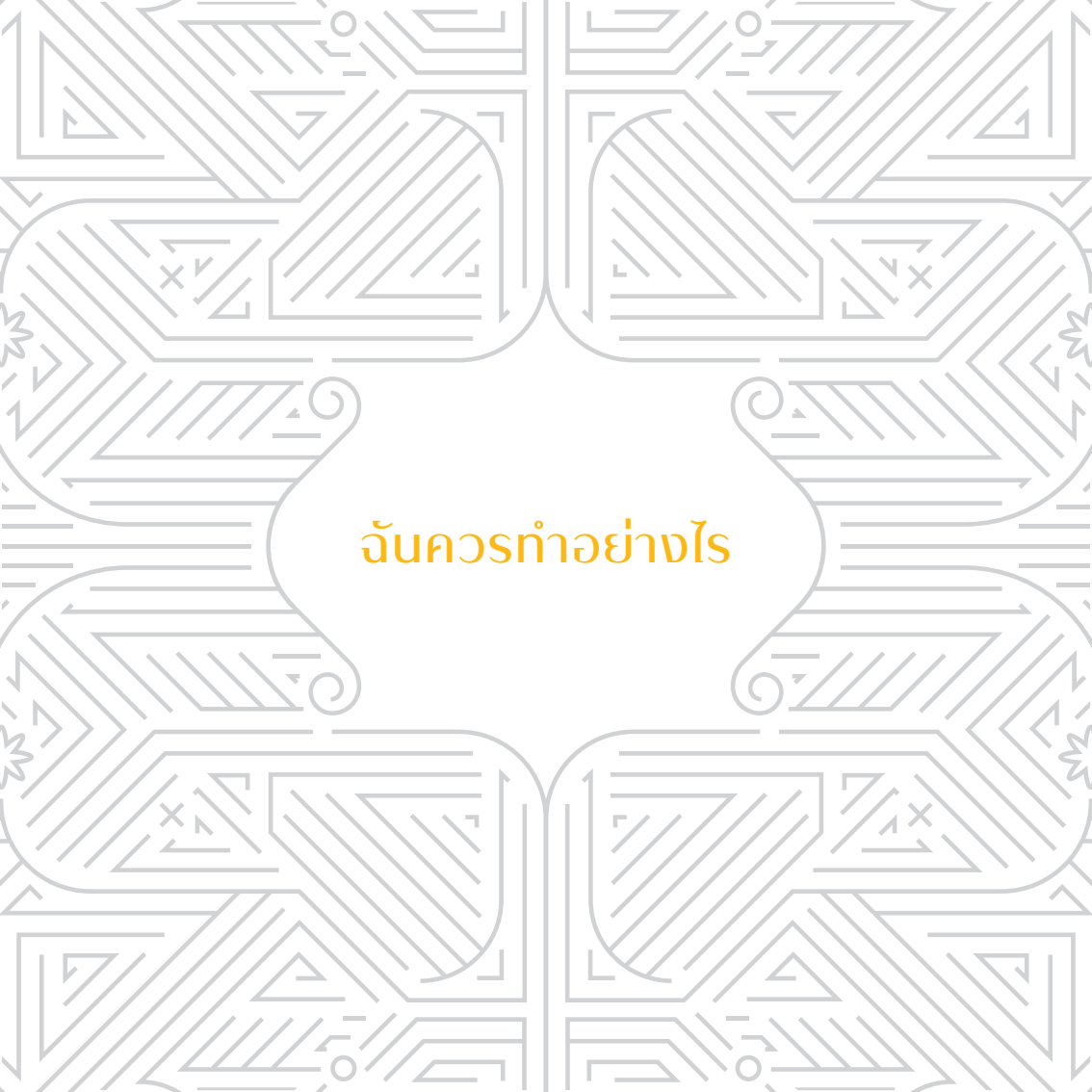
“พระเยซูคริสต์เสด็จมาในโลก เพื่อทรงช่วยคนบาปให้รอด...” (1 ทิโมธี 1:15)

ข่าวดีก็คือ พระคริสต์ทรงสิ้นพระชนม์เพื่อคนบาปอย่างพวกเรา และพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายทางร่างกายเพื่อพิสูจน์ยืนยันถึงพลังอำนาจแห่งการช่วยให้รอดจากความตายของพระองค์ และเพื่อเปิดประตูสู่ความปิติยินดีและชีวิตอันเป็นนิรันดร์ (1 โครินธ์ 15:20) ซึ่งนี้หมายความว่า พระเจ้าสามารถยกโทษบาปให้กับคนบาปโดยที่พระองค์ยังคงไว้ซึ่งความยุติธรรม (โรม 3:25-26) “เพราะพระคริสต์ทรงทนทุกข์ครั้งเดียวเป็นพอเพราะบาป คือพระองค์ผู้ชอบธรรมเพื่อผู้ไม่ชอบธรรม เพื่อจะนำ [พวกเรา] ไปถึงพระเจ้า...” (1 เปโตร 3:18) การกลับบ้านกลับไปหาพระเจ้า เป็นสถานที่ที่เราจะพบกับความพึงพอใจในส่วนลึกที่สุดและมั่นคงตลอดไป

ผลประโยชน์ที่ถูกซื้อไว้โดยการสิ้นพระชนม์ของพระคริสต์ เป็นของผู้ที่กลับใจและวางใจพระองค์

“จงวางใจในพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วท่าน...จะได้รับความรอด” (กิจการ 16:31)

“การกลับใจ” หมายถึง การหันจากคำสัญญาอันหลอกลวงของความบาป “ความเชื่อ” หมายถึง การพึงพอใจกับทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาจะประทานให้เราในพระเยซู พระเยซูตรัสว่า “คนที่วางใจในเราจะไม่กระหายอีกเลย” (ยอห์น 6:35) เราไม่ได้รับความรอดโดยการกระทำของเราเอง เราไม่สามารถทำความดีเพื่อจะได้รับความรอด (โรม 4:4-5) เรารอดด้วยพระคุณโดยทางความเชื่อ (เอเฟซัส 2:8-9) ความรอดนี้เป็นของประทานโดยไม่คิดมูลค่า (โรม 3:24) เราจะได้รับของประทานนี้ หากเราหวงแหนมันเหนือสิ่งอื่นใด (มัทธิว 13:44) เมื่อเราทำแบบนี้แล้ว เป้าหมายของพระเจ้าในการทรงสร้างนั้นก็สำเร็จ: พระองค์จะได้รับพระเกียรติสิริในเรา และเราจะได้รับความพึงพอใจในพระองค์—ตลอดไป

ฉันควรทำอะไร

**“มี[ชาย]คนหนึ่งวิ่งมาหา[พระเยซู] ลูกเข้าลงทูลถามพระองค์ว่า
“อาจารย์ผู้ประเสริฐ ข้าพเจ้าจะอย่างไร ถึงจะได้ชีวิตนิรันดร์?”**

(มาระโก 10:17)

**“นายลูก...หมอบกราบตัวสั่นต่อหน้าเปาโลกับสิลาส แล้ว...กล่าวว่า
“ข้าแต่ท่าน ข้าพเจ้าต้องทำอะไรจึงจะได้รับความรอด?” เปาโลกับสิลาสจึงกล่าวว่า
“จงวางใจในพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วท่าน...จะได้รับความรอด”**

(กิจการ 16:29-31)

- หันกลับจากคำสัญญาหลอกลวงต่างๆ ของบาป
- ร้องเรียกพระเยซูให้ช่วยคุณให้รอดจากความผิด การลงโทษ และพันธนาการ
“เพราะว่าผู้ที่ร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะรอด” (โรม 10:13)
- ฝากความหวังของคุณไว้กับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับคุณใน
พระเยซูคริสต์
- ทำลายอำนาจแห่งคำสัญญาของบาปโดยความเชื่อในความพึงพอใจสูงสุดของ
พระสัญญาของพระเจ้า
- เริ่มต้นอ่านพระคัมภีร์เพื่อค้นหาพระสัญญาอันล้ำค่าและยิ่งใหญ่ของพระองค์
ซึ่งสามารถปลดปล่อยคุณให้เป็นไทได้ (2 เปโตร 1:3-4)
- มองหาคริสตจักรที่เชื่อพระคัมภีร์ และเริ่มต้นไปนมัสการและเติบโตไปพร้อมกับ
สมาชิกคนอื่นๆ ที่ให้คุณค่ากับพระคริสต์เหนือสิ่งอื่นใด (ฟิลิปปี 3:7)

คุณรู้หรือไม่ว่า
พระเจ้าทรงสั่งให้คุณ
มีความสุข

“จงปรนนิบัติพระยาห์เวห์ด้วยความยินดี”

(สดุดี 100:2)

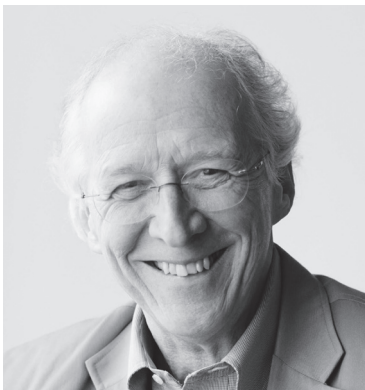
“จงปิติยินดีในพระยาห์เวห์ และพระองค์จะประทานตามใจปรารถนาของท่าน”

(สดุดี 37:4)

ปาวสารดีที่ดียิ่งที่สุดในโลกนี้ก็ถือว่า ไม่มีความขัดแย้งระหว่างความสุขที่เป็นไปได้มากที่สุดของคุณกับความบริสุทธิ์ที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า การพึงพอใจกับทุกสิ่งทุกอย่างที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับคุณในพระเยซูนั้น เป็นการส่งถวายพระองค์ในฐานะชุมทรัพย์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นการนำมาซึ่งความปิติยินดีแก่คุณมากขึ้น (ความปิติยินดีตลอดนิรันดร์และไม่มีที่สิ้นสุด) มากกว่าความยินดีอื่นใด

“พระองค์ทรงสำแดง
วิถีแห่งชีวิตแก่ข้าพระองค์
ต่อพระพักตร์พระองค์มีความยินดี
เปี่ยมล้น ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์
มีความเพลิดเพลินอยู่เป็นนิตย์”

สดุดี 16:11

ผู้เขียน

จอห์น ไพเพอร์ เป็นผู้ก่อตั้งและเป็นอาจารย์สอนของ desiringGod.org และยังเป็นอธิการบดีของ Bethlehem College & Seminary ท่านรับใช้ในฐานะศิษยาภิบาลของคริสตจักรเบรเลแฮมแบ็บติสต์ เมืองมินนิอาโพลิส รัฐมินนิโซตามาเป็นเวลากว่า 33 ปี ท่านเขียนหนังสือมาแล้วมากกว่า 50 เล่ม รวมทั้ง Desiring God; Don't Waste Your Life; and Providence.

หนังสือแนะนำให้อ่านของ จอห์น ไพเพอร์

- เสี่ยงเป็นสิ่งที่ถูกต้อง
- อัจฉริยะใจในพระเจ้า
- ห้าประเด็น
- 50 เหตุผลที่พระเยซูมาสิ้นพระชนม์เพื่อเรา
- ให้ประชาชาติเปรมปรีดิ์

หนังสือ

พอดแคสต์

มูลนิธิสะพานสยาม

พันธกิจ

เกรขบรรณสารเป็นโครงการภายใต้มูลนิธิหจกพระคุณของเนบิตสดีในประเทศไทย จัดตั้งขึ้นเพื่ออบรมคริสต์จักรไทยเกี่ยวกับวรรณกรรมพระคัมภีร์เชิงปฏิรูปเพื่อถวายพระเกียรติสิริแด่พระเจ้า เราปรารถนาที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสรรค์หนังสือวรรณกรรมและแหล่งข้อมูลของหนังสือต่างๆ เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระคริสต์และส่งเสริมหลักการของพระคัมภีร์

วิสัยทัศน์

เราปรารถนาจะให้คริสเตียนไทยรายบุคคลเพื่อเติบโตขึ้นในความเชื่อและรู้สึกรับความมั่นใจในการเสวนากับคนอื่นๆ ในเรื่องพระเยซูคริสต์ เราปรารถนาที่จะหนุนใจคนทั่วไปที่กำลังศึกษาหรืออยากศึกษาครีสศาสนาเป็นครั้งแรกให้สามารถเจาะลึกลงไปข้างในได้ และเราอยากช่วยเหลือผู้คนภายนอกคริสตจักรที่กำลังตั้งคำถามเกี่ยวกับความเชื่อของพวกเขาและเห็นความเชื่อมโยงเกี่ยวกับคริสตศาสนา เรามุ่งเน้นที่จะแบ่งปันแนวความคิดแบบคริสเตียนที่เป็นนวัตกรรมใหม่เพื่อให้ผู้คนจากทุกภูมิหลังสามารถมีความเข้าใจเกี่ยวกับความเชื่อของคริสเตียนได้

ติดต่อ สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่:

www.GraceBannasan.com

เพื่อความปิติยินดีจะมีแก่ท่าน

For Your Joy

© 2024 โดย เกรขบรรณสาร (Grace Bannasan)

จัดพิมพ์โดย เกรขบรรณสาร/Grace Bannasan

โครงการภายใต้มูลนิธิหจกพระคุณของเนบิตสดีในประเทศไทย

พิมพ์ในประเทศไทยที่ ActsCo Printing.

เผยแพร่ครั้งแรกเป็นภาษาอังกฤษภายใต้ชื่อ For Your Joy หนังสือเล่มนี้ได้รับการตีพิมพ์ครั้งแรกในสหรัฐอเมริกา

โดย Desiring God แปลโดยได้รับอนุญาต.

ผู้แปล: ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ (Translator: Chanasak Saeja)

แก้ไขโดย: ทีมงานเกรขบรรณสาร

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

โพเพอร์, จอห์น.

เพื่อความปิติยินดีจะมีแก่ท่าน.-- เชียงใหม่ : มูลนิธิหจกพระคุณของเนบิตสดีในประเทศไทย, 2567.

34 หน้า.

1. คริสธรรมกับชีวิตประจำวัน. I. ชนะศักดิ์ แซ่จ๊ะ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

284.4

ISBN 978-616-94422-1-9

ISBN 9786169442219

9 786169 442219 >

eBook